

Mile Tasić

LICE

Moderna galerija Likovni susret

Autorske izložbe podvedene pod zajednički imenitelj često ostaju dugo zapamćene kao vredan kulturni događaj. Upravo se to dogodilo sa izložbom pod nazivom Sudbina i komentari: LICE, koju je autorski osmislio, studiozno pripremio i javnosti prezentovao istotičar umetnosti iz Novog Sada, Sava Stepanov.

Već sam naslov izložbe upućuje i otkriva osnovnu temu ove postavke, a to je LICE kao portret, odnosno autoportret. Petnaest savremenih, uglavnom umetnika mlađe generacije iz Vojvodine ponudilo je poprilično razuđeno viđenje LICA kroz svoja ostvarenja. A lica većih pa i velikih, billboardovskih dimenzija prepoznaju se od klasičnog izraza, preko plakatskog, strip izraza, sve do filmskog, grafičkog, multipliciranog, impresivnog i ekspresivnog, do konceptualnog izraza, sve zaokružujući svojevrstan hod kroz istoriju likovne umetnosti. Tako nam Tibor Lazar koji se prošle godine po prvi put svojim golim figurama već predstavio našem gradu, ovde pojavljuje recimo klasičnim portretom istog lica multipliciranog u nekoliko stanja, sa prepoznatljivom muskulaturnom pikturalnošću. Dimitrije Ćurčić je takođe izložio realistički portret prevučen smeđom patinom velikih dimenzija. Đula Šanta se duhovito poigrao sa vestern junacima sa filmskog platna Zapatom i Istvudom, sve misleći na našeg junaka, Hajduk Veljka. Dragan Vojvodić je načinio nekoliko, nazovimo ih plakatskih portreta poznatih ličnosti u gotovo crno-belom grafičkom

izrazu. Živko Grozdanić je načinio hiperrealistički portret sa skinutim šešikom pred njim, poigravajući se aktuelnim naslovom da "Srbi mogu da budu i umetnički teroristi". Milan Blanuša na sebi svojstven način predstavio se s velikim portretom – poprsjem u drvetu grubo urađenim i u crno obučenim, uz grafičke negative portreta izvedenim na moćnim gvozdanim pločama. Mila Stojanović je izložila nebrojene minijaturne portrete poređane na tlu u svojevrstan portretski mozaik velike šarolikosti. Dok se Danijel Babić predstavio sa velikim portretima i popartovski i stripcrtežom u isto vreme. Subotica je na ovoj izložbi takođe imala svoje reprezentente, učenim slikarkama. Ksenija Kovačević je u prepoznatljivom stilu sa mnogo jakih, pre svega žutih boja portrete smeštala uz već neminovne ruke, Ljiljana Vidić Horvat niz svojih velikih autoportreta ponudila je na ovoj izložbi urađenih u ekspresivnom, hladnom i otuđenom miljeu. Melinda Torok se predstavila velikim, nazovimo ih neonskim autoportretima. Na ovoj dobroj izložbi u prilici smo da upoznamo i konceptualne stvaraoce pa su tako MP art stvaraoci svoja lica potpuno omotali celofanom, odnosno selotejmom, kako je to nekada činio Slavko Matković. Milan Grahovac je izložio nekoliko portreta načinjenih u životinjskom krznu i smeštenih u autentične kaveze, sve praveći ljudske klonove od životinjskih uzoraka. Konačno Dragan Živančević je u video izdanju izložio virtualni portret razbijen kockicama krupne rezolucije, onako kako se to krije zaštićeni svedok na sudu, dok je na samom kraju autentično delo Stevana Kojića ponudilo portrete i lica svih nas, konzumenata u nezaobilaznom prolazu između dva naspramna ogledala koja nam lik odnose u beskraj, čineći taj iskaz jedinstvenim i neponovljivim.

Ova postavka donosi pravo osveženje, a izložbu čini aktuelnom otkrivajući trenutni izraz i prisutne tendencije savremenih vojvođanskih umetnika. Čineći neophodni presek u likovnom stvaralaštvu danas, autor ovog projekta Sava Stepanov između ostalog u katalogu koji prati izložbu govori – U

vojvođanskim umetničkim prilikama to je još jedan specifičan fenomen kojim se dopunjuje aktuelna umetnička scena na kojoj se tiho i nenametljivo, razvijaju brojne istovremene, paralelne ali zanimljive, različite ali reprezentativne i sasvim komplementarne pojave.